

Ohlédnutí za 1000 mil Československých 2025

Když mi Václav Kafka pošeptal „na startu bude pan prezident, ale nikomu to neříkej“ držel jsem jedinou myšlenku. Zařídit podpis pana prezidenta do pamětní knihy Aero Car Clubu. Václavovi jsem řekl, že u toho být nemusím, ale ať se to pokusí zařídit. Odpověděl, projednám to s protokolem. Ve středu při přejímce jsem dostal pro aerovku první místo druhé řady přímo u startovní brány. Na otázku, čím jsem si to zasloužil, odpověď zněla, to máte k jubileu. Aero 90, řidič 80, spolujezdec 70 let. Čtvrtek ráno. Běžná rutina, převléknout do kombinézy, uložit brýle, kontrola pneumatik, vody v chladiči, motoru. Jirka Šlesinger připravit itinerář a jízdní výkaz, zkontrolovat čas. Když jsem zavíral kapotu, řítily se k naší aerovce delegace v čele s panem prezidentem Pavlem. Jediné, co jsem v tom stresu ještě poznal, byly rozzářené tváře Václava Kafky a ostatních pořadatelů. Pravděpodobně jsem pana prezidenta pozdravil, ale určitě požádal o zápis do pamětní knihy a poděkoval. Potom pořadatelé odvedli pana prezidenta s doprovodem na prohlídku celého startovního pole. Já jsem si oddechl a uvědomil, že mám splněný svůj domácí úkol. Ještě se mi podařilo oslovit a požádat o podpis i ministra dopravy, pana Martina Kupku, který se startu též účastnil. Díky umístění aerovky před startovní branou a startovním číslem 33, jsme měli příležitost s Jirkou více než půl hodiny na povídání s panem prezidentem a panem ministrem. 6.33 hod start Praha Opletalova ulice, **.**. cíl Bratislava Děvín. Čtvrtek máme za sebou.

Poznámka na závěr.

Předpokládám, že si jí vzhledem ke svému věku mohu dovolit. Petr ani Martin nejsou sice aerovkáři, ale jsou to příjemní a milí kluci.

Jiří Zítek